

[Dohrmann]

kanaler, anses dette ikke for at være tilstrækkeligt.

At TV-Avisens reporter tilsyneladende har fået sine ukorrekte oplysninger fra et medlem af folketingets skatte- og afgiftsudvalg, som Poul Schlüter heller ikke fandt anledning til at dementere, forstærker kun behovet for korrekt information.

Formanden:

Inden vi genoptager forhandlingerne fra i formiddags om statsministerens redegørelse, holder vi en kort pause. Mødet genoptages kl. 14.45.

Mødet udsat kl. 14.38

Mødet genoptaget kl. 14.45

Man vendte herefter tilbage til dagsordenens punkt 3, der var:

3) Forhandling om statsministerens redegørelse af 4. december 1979.

(Redegørelse nr. II).

Forhandlingen genoptoges.

Forhandling

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Den debat, der har fundet sted her i folketinget i dag, har ærlig talt været præget af, skal vi sige noget større livlighed og en langt skarpere meningsudveksling, end vi har været vidne til i temmelig lang tid. Så er der én ting, der er helt karakteristisk, og det er, at angrebene er sat ind både fra det yderste venstre og fra højre side i salen med en intensitet, som er usædvanlig, og som ikke lover alt for godt for de kommende dages forhandlinger. Det betyder dog ikke, at jeg på nogen måde har opgivet håbet, men jeg vil blot sige, at tonen og ånden har været temmelig hård.

Man har sagt her i debatten, at den helhedsplan, som regeringen lægger frem, ikke løser betalingsbalanceproblemet, og den garanterer heller ikke for, at vi i løbet af kort tid får genskabt den fulde beskæftigelse. Det må jeg naturligvis give ret i, men sagen er jo, at sådan som den økonomiske situation er

her, og sådan som sammenhængen er med den internationale økonomiske situation, så findes en sådan let og hurtig løsning overhovedet ikke. Det er ligesom en erkendelse, man er nødt til først at nå til, og på de vilkår må man gøre, hvad det overhovedet er politisk, menneskeligt, økonomisk og socialt muligt at gøre. Jeg mener stadig væk, at regeringens helhedsplan er udtryk for en kæmpeindsats, hvor resultaterne måske umiddelbart kan forekomme ikke helt tilfredsstillende, men alligevel er der en tendens til, at udviklingen vender, og hvis vi ikke gjorde det, ville det betyde, at Danmark fortsatte henimod den afgrund, som der har været talt så meget om.

For det første betyder denne helhedsplan, at vi sikrer 55.000 arbejdspladser i løbet af en 4-årig periode og afparerer dermed en stigning i arbejdsløsheden. For det andet betyder den, at betalingsbalancen i 1983 vil være forbedret med 6,5 mia kr., og det er vel også en meget betydelig ting.

For det tredje betyder det også, at vi ganske stærkt reducerer vores lånebehov, og for det fjerde er det det hidtil største initiativ i retning af at dæmpe omkostningsstigningerne i erhvervslivet, bl. a. på det lønmæssige område.

Man kan stille det spørgsmål, som nogle også har gjort, om det så er nok. Jeg vil sige: nej, det er ikke nok, men det er nok til, at vi drejer udviklingen, og det er det yderste, der for nærværende er mulighed for at føre igennem. Det viser sig også, at alt, hvad der har været af gode og mindre gode tanker i dag i folketinget, ikke har vist, at der er bedre løsninger, som er lige så afbalancerede som den, vi her har lagt frem.

Der har været en del diskussion om landbruget, og jeg vil allerførst sige, at dansk landbrug naturligvis er et erhverv, som vi også i regeringen og socialdemokratiet tillægger en enorm betydning. Det er et erhverv, som forholdsvis mere end noget andet erhverv er med til at skaffe valuta til Danmark. Vi ved også godt i regeringen, at landmændene kæmper med store problemer. Vi ved, at det især er de unge landmænd, dem, der inden for de seneste år har købt ejendom, dem, der inden for de seneste år har foretaget meget store investeringer og ikke mindst har gjort det for at kunne fremme den animalske produktion. De har virkelig proble-